Stuk **510** (1996-1997) – Nr. 1

V L A A M S  P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

17 december 1996

# VOORSTEL VAN DECREET

**– van mevrouw Kathy Lindekens, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Nelly Maes en mevrouw Ria Van Den Heuvel –**

**houdende de oprichting van een Kinderrechtencommissariaat en de benoeming van een Kinderrechtencommissaris bij het Vlaams Parlement**

# TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Aan de vooravond van de 21ste eeuw staan de Rechten van het Kind, in een dynamische opvatting van de mensenrechten, centraal. Het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (1950) alsmede het VN-Verdrag (1966) gelden in beginsel ook voor kinderen. De Verklaring van de Rechten van het Kind (1956) stelt dat kinderen bijzondere behoeften hebben.

Het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind, zoals aangenomen door de Algemene Vergadering van de VN in New York op 20 november 1989, bouwt voort op de Verklaring van de Rechten van het Kind van 1956 én op het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens van 1950. Het VN-Verdrag erkent de noodzaak om bijzondere hulp aan het kind te bieden en erkent daarnaast dat ieder mens, zonder enig onderscheid, recht heeft op alle rechten en vrijheden die worden vermeld in het Europees Verdrag.

Vrij recent is er een consensus gegroeid over het feit dat kinderen mensen zijn met eigen rechten. In die optiek betekent het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind dan ook een belangrijke stap in de erkenning van een volwaardige maatschappelijke en juridische positie van kinderen.

Dat Verdrag is in België van kracht sinds 15 januari 1992. Het Vlaams Parlement keurde het Verdrag goed op 15 mei 1991 (B.S. 13 juli 1991). Centraal uitgangspunt vormt de tweesporigheid waarbij kinderen niet alleen beschermd moeten worden, maar waarbij hun recht op zelfbeschikking eveneens moet worden gerespecteerd. Sleutelwoorden als bescherming, zorg en participatie zijn cruciale begrippen in het geheel en het recht op participatie is allicht een van de meest logische consequenties van die gewijzigde benadering van het kind.

Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind vertoont hoe dan ook een zogenaamd "comprehensief" karakter waardoor het gericht is op de bescherming en erkenning van kinderen in alle opzichten en op alle domeinen.

Staten die het Verdrag inzake de Rechten van het Kind hebben geratificeerd, zijn verplicht de bepalingen uit te voeren en, indien noodzakelijk, moeten zij daartoe de nodige wetgevende maatregelen treffen. Het toezicht op de naleving van het Verdrag is minstens even belangrijk als het Verdrag zelf. Dat toezicht kan op verschillende manieren gerealiseerd worden, zowel op internationaal als op nationaal niveau. In de artikelen 42 tot en met 45 van het Verdrag ligt de verplichting vervat voor lidstaten om regelmatig aan de Verenigde Naties een rapport voor te leggen over de door hen genomen maatregelen die uitvoering geven aan het Verdrag, alsmede over de vooruitgang die is geboekt ten aanzien van het genot van de rechten die in het Verdrag zijn bepaald. Twee jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag, moeten de lidstaten dat rapport indienen bij het Comité voor de Rechten van het Kind. Vijfjaarlijks wordt een voortgangsrapport verwacht. Op die manier houdt het Comité toezicht op de naleving van het Verdrag.

In zijn reactie op het rapport dat België uitbracht op 31 mei en 1 juni 1995, wijst het Comité op een aantal knelpunten. Het VN-Comité moedigt België daarom aan "een permanent coördinatie-, evaluatie-, analyse- en opvolgingsmechanisme in te stellen om de volledige toepassing van het Verdrag te garanderen in zowel de gemeenschappen als op federaal niveau. Dat moet gebeuren met voldoende middelen en in samenwerking met relevante NGO's"

Ook de Raad van Europa dringt er in zijn aanbevelingen 1121 (1990) en 1286 (1996) bij de verdragsluitende partijen op aan een politieke prioriteit te maken van de implementering van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, door een onafhankelijke en deskundige kinderdienst op te richten. In dezelfde zin en met dezelfde bekommernis verzoeken de artikelen 6 en 8.45 van het Europees Handvest van de Rechten van het Kind, zoals aangenomen bij de Europese Resolutie A 3-017/92 van juli 1992, om de benoeming van een Kinderrechtencommissaris.

In de Franse Gemeenschap werd al in 1991 een "Délégué général aux droits de l'enfant et à l'aide à la jeunesse" aangesteld, om te waken over het respect voor de rechten en belangen van kinderen (Besluit van 18 september 1991).

In dit voorstel van decreet wordt geopteerd voor een parlementair commissariaat, geleid door een Kinderrechtencommissaris. De inspiratie daartoe komt onder meer voort uit de wetgeving waarop Noorwegen in 1980 zijn systeem van belangenbehartiging voor kinderen heeft gebaseerd. Vanwege zijn onderliggende kwaliteiten heeft het Noorse systeem model gestaan voor gelijksoortige initiatieven over de hele wereld en wordt het niet zelden

aangehaald als voorbeeld in internationale aanbevelingen terzake.

De bevoegdheid voor materies die met kinderen te maken hebben, is in Vlaanderen gespreid over vele sectoren. De versnippering van dit bevoegdheidsdomein en van de financiële middelen maakt een geïntegreerd en doordacht beleid voor kinderen zeer moeilijk.

Voor een integrale aanpak van kinderthema's in Vlaanderen moet de parlementaire Commissaris de diverse sectoren stimuleren om rekening te houden met de rechten van kinderen. Kinderen zijn machteloos op politiek vlak en hebben geen invloed op het beleid en de beleidsbeslissingen die hen direct aanbelangen. Zulke centrale instantie in de vorm van een Kinderrechtencommissariaat is een voorwaarde om belangen van kinderen te behartigen en een systematischer kindgericht beleid uit te stippelen en uit te voeren.

Die structuur zal aan zeer strenge kwaliteitsnormen moeten voldoen. Het commissariaat moet goed thuis zijn in de taal- en denkwereld van kinderen en jongeren, en permanent dicht bij kinderen en jongeren staan.

De Commissaris moet door het Vlaams Parlement worden aangesteld. De Commissaris voert zijn taak onafhankelijk uit. Hij moet erover waken dat de behoeften, rechten en belangen van kinderen de nodige aandacht krijgen op alle domeinen van de samenleving. Hij is in de eerste plaats een onafhankelijke en onpartijdige derde, die een gezaghebbend oordeel uitspreekt over problemen die aan hem worden voorgelegd en die eventueel bemiddelend optreedt. Hiermee is ook de rol van onderzoeker, die feiten en omstandigheden ondubbelzinning vaststelt, verbonden. Ten slotte fungeert de parlementaire Commissaris ook als bewaker van de betrekkingen tussen overheid, kinderen en ouders en als pleitbezorger bij het verbeteren ervan.

## Commentaar bij de artikelen

### Artikel 1

De benoeming van een Kinderrechtencommissaris is in essentie een gemeenschapsaangelegenheid. De Commissaris moet waken over de naleving van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en moet de rechten en belangen van het kind verdedigen. Dat dit voorstel van decreet mogelijke verplichtingen inhoudt ten aanzien van instellingen die erkend zijn in gewestelijke aangelegenheden, of dat de Commissaris ook moet waken over de toepassing van het Verdrag in gewestelijke aangelegenheden, doet daaraan geen afbreuk.

### Artikel 2

Zoals in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, wordt onder een kind verstaan iedere mens jonger dan achttien jaar. Bovendien wordt onder kind verstaan, degene die als wettelijk minderjarige wordt beschouwd.

Er wordt verwezen naar artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en dus op de uitgebreide rechtspraak van dit hoge rechtscollege. Dat betekent dat de Commissaris niet alleen kan optreden ten aanzien van de Vlaamse openbare diensten, doch ook ten aanzien van privé-personen die een taak van algemeen belang uitoefenen.

### Artikel 3

Om een kritische en controlerende rol te kunnen vervullen, om adviezen te kunnen geven, en om werkelijk de stem van kinderen te kunnen zijn, moet de te benoemen Commissaris integer en onafhankelijk zijn. De benoeming door het Vlaams Parlement biedt, zowel wat gezag als wat onafhankelijkheid betreft, de meeste garanties.

### Artikel 4

Kinderen hebben in onze samenleving geen stem en zij hebben geen politieke macht of ecnomische macht. In het politieke besluitvormingsproces, waar belangen tegenover mekaar worden afgewogen, is het belang van kinderen vaak ver weg. Er is nood aan een spreekbuis voor en een bewaker van de belangen en rechten van alle kinderen op alle vlakken van de samenleving.

Spreekbuis zijn betekent resoluut aan de kant van kinderen gaan staan, luisteren naar hun verhaal, naar hoe zij de dingen bekijken en beleven.

De Commissaris moet de kinderen een stem geven door erover te waken dat het beleid en de samenleving voldoende aandacht besteden aan thema's die kinderen aanbelangen.

De Commissaris ziet toe op de naleving van het Verdrag. Het is een Verdrag dat alle kinderen betreft, dat alle levensomstandigheden van kinderen omvat en uitgaat van een pro-actieve benadering, namelijk gericht op de bevordering van rechten van kinderen.

Alhoewel het Verdrag van het hoogste belang is, is het geen doelstelling op zich. Het welzijn van de kinderen is de uiteindelijke doelstelling.

Artikel 5

De dialoog met kinderen moet gebeuren in een taal die duidelijk is en specifiek op de verschillende leeftijden afgestemd. Zowel de Commissaris als de personeelsleden van het commissariaat moeten vaardigheden bezitten om te communiceren met zowel jonge kinderen als jongeren. De communicatie richt zich op deze verschillende leeftijdsgroepen, met oog voor hun specifieke eigenheid.

De Commissaris moet, om effectief te kunnen werken, brede contacten hebben met de samenleving, met overheidsadministraties, scholen, ouders, voorzieningen, vrijwilligers en professionelen die met kinderen werken. Dat is nodig om vanuit het werkveld een zekere legitimiteit te ervaren en om signalen en andere informatie vanuit de praktijk te ontvangen.

De Commissaris kan de samenwerking en de netwerkontwikkeling tussen organisaties stimuleren doordat hij zicht heeft op het hele beleids- en werkveld. Door de goede samenwerking moet hij een steun betekenen voor de bestaande organisaties.

Om de maatschappelijke participatie van kinderen te bevorderen, worden zij zelf geraadpleegd over bepaalde aangelegenheden.

De toegang tot het commissariaat moet zo direct en gemakkelijk mogelijk zijn. Andere diensten en organisaties die met kinderen te maken hebben, moeten een kindvriendelijke werking hebben. Kinderen moeten op verschillende plaatsen problemen kunnen signaleren.

Het verspreiden van informatie over de inhoud van het Verdrag ten behoeve van kinderen zal een blijvende aandacht inhouden vermits er steeds nieuwe groepen kinderen voor in aanmerking komen. Dat wil niet zeggen dat de Commissaris stelselmatig zelf die informatie zal moeten geven. Bestaande organisaties hebben die taak reeds op zich genomen. De Commissaris moet die informatietaken evalueren, ondersteunen en eventueel aanvullen.

Artikel 6

De Commissaris mag op eigen initiatief of op verzoek van anderen een onderzoek instellen en beslist autonoom over het gevolg dat eraan gegeven moet worden/

Inzake individuele belangenbehartiging is het de taak van de Commissaris te verwijzen naar de bestaande dienstverlening.

Artikel 7

Het Vlaams Parlement benoemt de Commissaris. Door de officiële status die de Commissaris hierdoor verwerft, kan men zijn werk en dat van het commissariaat niet veronachtzamen. Die officiële status erkent ook het belang van de materie. De benoeming bij decreet verzekert een permanente werking, die enkel kan worden onderbroken als het Vlaams Parlement het decreet herroept.

De Commissaris moet een grote uitstraling hebben. Daarom wordt er, naast de algemene voorwaarden, belang gehecht aan bepaalde bijzondere voorwaarden, zoals : goed kunnen communiceren, in het bijzonder met kinderen, zowel in individuele gesprekken als in groep ; een grote zin voor verantwoordelijkheid hebben en zijn medewerkers kunnen motiveren ; beschikken over een vermogen tot methodische samenwerking, organisatietalent en zin voor externe relaties.

Het Vlaams Parlement zorgt voor de continuïteit van de werking door tijdig te anticiperen op de (her)benoeming van de Commissaris.

Artikel 8

De onafhankelijkheid van de Commissaris wordt bevorderd door te bepalen dat hij tijdens de duur van de uitoefening van zijn ambt, geen onverenigbare functies mag uitoefenen.

Het Vlaams Parlement stelt de formatie en het statuut vast van de medewerkers van de Commissaris. Om voldoende slagkracht te hebben en zijn opdracht effectief te kunnen uitvoeren, wordt de

Commissaris bijgestaan door een deskundig team dat instaat voor taken als research, informatie, bewaking van bijzondere thematieken, juridische en administratieve ondersteuning.

De selectie van de Commissaris en het personeel door het Vast Wervingssecretariaat garandeert de objectiviteit.

De onafhankelijkheid heeft als gevolg, dat de Commissaris het recht heeft groepen, organisaties of privé-personen op elk administratief niveau te bevragen.

Artikel 9

Dit artikel stelt duidelijke regels in verband met een eventuele ontheffing uit het ambt.

Het komt het Vlaams Parlement zelf toe om, wanneer nodig, te oordelen of een bepaalde handeling van de Commissaris al dan niet als een ernstige tekortkoming dient te worden beoordeeld.

Artikel 10

Een ruim initiatiefrecht geeft de mogelijkheid te allen tijde informatie te verzamelen over elk onderwerp dat binnen de bevoegdheden van de Commissaris ligt.

De Commissaris en de personeelsleden zijn gebonden door het beroepsgeheim. Zijn bevoegdheden zorgen ervoor dat de Commissaris er zeker van is alle informatie te krijgen, maar ook dat personen veilig en zonder angst hun informatie kunnen doorgeven.

De Commissaris staat open voor samenwerking met welke overheid ook.

Artikel 11

Door middel van een jaarverslag over de activiteiten en de bevindingen van het afgelopen jaar, houdt de Commissaris het Parlement en zodoende de bevolking op de hoogte van de werking van het commissariaat en van de situatie van het kind in Vlaanderen. Dat verslag wordt besproken in een plenair debat in het Vlaams Parlement. Indien dit om dringende of bijzondere redenen nodig of nuttig is, kan de Commissaris ook op andere tijdstippen een debat vragen over de situatie van het kind.

Om de vijf jaar moeten de staten die het Verdrag inzake de Rechten van het kind geratificeerd hebben, bij het VN-commissariaat voor de Rechten van het Kind een rapport indienen over de maatregelen die ze genomen hebben. De Commissaris kan ondersteuning geven aan die verplichting van de federale overheid door een overzicht te geven van de levensomstandigheden van kinderen in Vlaanderen.

De Commissaris evalueert het rapport van de overheid en maakt zijn bedenkingen hierop kenbaar.

Artikel 12

Om de opdracht op een ernstige manier te vervullen en de onafhankelijkheid te vrijwaren, moet het commissariaat over voldoende middelen beschikken.

Artikelen 13 en 14

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Kathy LINDEKENS
Trees MERCKX-VAN GOEY
Yolande AVONTROODT
Nelly MAES
Ria VAN DEN HEUVEL

# VOORSTEL VAN DECREET

## Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

## Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° het Verdrag : het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen in New York op 20 november 1989 ;

2° het Commissariaat : het Kinderrechtencommissariaat bestaande uit de Commissaris en het personeel dat zoals bepaald in artikel 8, § 3, de Commissaris bijstaat in de uitoefening van zijn opdrachten ;

3° de Commissaris : de man of de vrouw die de leiding geeft aan het kinderrechtencommissariaat. Waar 'hij' en 'zijn' of 'diens' staat, kan ook 'zij' of 'haar' gelezen worden ;

4° het kind : elke minderjarige en daarmee gelijkgestelde persoon ;

5° de overheid : de overheid zoals bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;

6° de voorzieningen : alle door de Vlaamse regering of door de Vlaamse openbare instellingen erkende particuliere organisaties.

## Artikel 3

Het Vlaams Parlement benoemt een Kinderrechtencommissaris en het personeel dat, zoals bepaald in artikel 8, § 3, de Commissaris bijstaat in de uitoefening van zijn opdrachten.

## Artikel 4

De Commissaris verdedigt de rechten en behartigt de belangen van het kind.

Daartoe :

1° ziet hij toe op de naleving van het Verdrag ;

2° staat hij in voor de opvolging, de analyse, de evaluatie en de bekendmaking van de levensomstandigheden van het kind ;

3° treedt hij op als vertolker van de rechten, de belangen en de noden van het kind.

## Artikel 5

Bij de uitoefening van de in artikel 4 bepaalde opdrachten besteedt de Commissaris, met het Verdrag als leidraad, in het bijzonder aandacht aan :

1° de dialoog met het kind en met de organisaties actief rond individuele en collectieve dienstverlening aan of belangenbehartiging van het kind ;

2° de maatschappelijke participatie van het kind en de toegankelijkheid voor het kind van alle diensten en organisaties die met het kind te maken hebben ;

3° het toezicht op de conformiteit met het Verdrag van de wetten, decreten, besluiten en verordeningen, met inbegrip van de procedurele regels ;

4° de verspreiding van informatie over de inhoud van het Verdrag, in het bijzonder ten behoeve van het kind.

## Artikel 6

Bij de uitoefening van de in artikel 4 bepaalde, opdrachten is de Commissaris bevoegd om :

1° op eigen initiatief of op verzoek van het Vlaams Parlement een onderzoek in te stellen met betrekking tot de naleving van het Verdrag ;

2° klachten te onderzoeken en door te verwijzen die betrekking hebben op de niet-naleving van het Verdrag. De Commissaris schort zijn onderzoek op indien hij van de klager verneemt dat een rechtbank van die klacht kennis heeft genomen. Hij informeert de klager omtrent het gevolg dat aan de klacht werd gegeven ;

3° oplossingen aan te reiken indien de klacht niet tot enige oplossing leidt ;

4° de procureur des Konings in kennis te stellen van feiten die een misdaad of wanbedrijf opleveren

en waarvan hij kennis neemt in de uitoefening van zijn ambt.

Artikel 7

§ 1. Het Vlaams Parlement benoemt de Commissaris voor een eenmalige hernieuwbare termijn van 5 jaar.

§ 2. Alvorens in functie te treden, legt de Commissaris in handen van de Voorzitter van het Vlaams Parlement de volgende eed af :

"Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk.".

§ 3. Bij de benoeming en de verdere uitoefening van zijn mandaat moet de Commissaris voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de Belgische nationaliteit bezitten en behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;

2° van onberispelijk gedrag zijn ;

3° de burgerlijke en politieke rechten genieten ;

4° in het bezit zijn van een universitair of daarmee gelijkgesteld diploma ;

5° minstens vijf jaar nuttige beroepservaring hebben, die dienstig is voor de uitoefening van het ambt ;

6° beantwoorden aan het profiel zoals omschreven door het Vlaams Parlement.

Artikel 8

§ 1. Het ambt van de Commissaris is onverenigbaar met elk ander mandaat, of ambt of elke andere functie, ook als die onbezoldigd zijn.

Drie jaar voor zijn benoeming mag de Commissaris geen bij verkiezing verleend openbaar mandaat hebben vervuld.

Door het feit van zijn benoeming verbindt hij zich ertoe om gedurende 3 jaar na het einde van zijn ambt geen bij verkiezing verleend openbaar mandaat op te nemen. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt met een bij verkiezing verleend openbaar mandaat gelijkgesteld : het ambt van buiten de gemeenteraad benoemde burgemeester, een mandaat van bestuurder in een instelling van openbaar nut, het ambt van regeringscommissaris, het ambt van gouverneur, adjunct-gouverneur of vicegouverneur.

§ 2. De Commissaris geniet hetzelfde statuut als een raadsheer van het Rekenhof.

De wedderegeling van de raadsheren van het Rekenhof, vervat in de wet van 21 maart 1964 betreffende de wedden van de leden van het Rekenhof, zoals gewijzigd bij de wetten van 14 maart 1975 en 5 augustus 1992, is van toepassing op de Commissaris.

§ 3. Het Vlaams Parlement stelt, op voorstel van de Commissaris, de formatie en het statuut vast van het personeel dat de Commissaris, onder diens leiding, bijstaat in de uitoefening van zijn opdrachten.

§ 4. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid ontvangt de Commissaris van geen enkele overheid instructies. De Commissaris werkt in de uitoefening van het ambt volledig onafhankelijk.

De Commissaris kan niet worden afgezet, opgespoord, aangehouden, gevangengezet of veroordeeld voor meningen geuit of daden gesteld tijdens en door het vervullen van zijn ambt.

Artikel 9

Het Vlaams Parlement kan in één van de volgende gevallen een einde maken aan het mandaat van de Commissaris :

1° op verzoek van de betrokkene ;

2° met wederzijds akkoord ;

3° wanneer de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt ;

4° in een geval van onverenigbaarheid, zoals bepaald in artikel 8, § 1 ;

5° om zwaarwichtige redenen, onverminderd artikel 8, § 4.

Artikel 10

§ 1. De overheid stelt de Commissaris alle informatie ter beschikking die voor het volbrengen van zijn

opdrachten vereist is. Op eenvoudig verzoek van de Commissaris verstrekt zij alle dienstige inlichtingen en documenten.

§ 2. De Commissaris kan, in de uitvoering van zijn opdrachten, het advies inwinnen van de overheid.

§ 3. De Commissaris heeft vrije toegang tot alle openbare gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap en tot de voorzieningen. De verantwoordelijken en de personeelsleden zijn ertoe gehouden aan de Commissaris de stukken en de informatie die hij noodzakelijk acht, mee te delen, met uitzondering van die welke door het medisch geheim beschermd zijn of waarvan ze kennis hebben genomen in hun hoedanigheid van noodzakelijke vertrouwenspersoon.

§ 4. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de Commissaris en zijn personeelsleden.

Artikel 11

§ 1. De Commissaris brengt aan de Voorzitter van het Vlaams Parlement jaarlijks verslag uit over de opdrachten zoals bepaald in artikel 4.

Het verslag wordt door het Vlaams Parlement in plenaire vergadering besproken. Het verslag wordt openbaar gemaakt. Bovendien kan de Commissaris, wanneer hij dit nuttig acht, tussentijdse verslagen bezorgen aan de Voorzitter van het Vlaams Parlement met het oog op een bespreking in plenaire vergadering.

§ 2. De Commissaris bezorgt zijn verslagen aan de federale overheid met het oog op de integratie ervan in het vijfjaarlijkse rapport voor het Comité van de rechten van het kind van de Verenigde Naties en evalueert dat rapport.

De Commissaris heeft als permanente waarnemer zitting in de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind.

Artikel 12

De kredieten die nodig zijn voor de werking van het Commissariaat, worden uitgetrokken op de dotatie van het Vlaams Parlement.

De Commissaris geniet portvrijdom voor de dienstbriefwisseling.

Artikel 13

Binnen zes maanden na zijn benoeming, stelt de Commissaris een voorstel van huishoudelijk reglement op. Dat reglement en de wijzigingen erin worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 14

Dit decreet treedt in werking op [...]

Kathy LINDEKENS

Trees MERCKX-VAN GOEY

Yolande AVONTROODT

Nelly MAES

Ria VAN DEN HEUVEL